

Nieuws uit de natuurtuin

Appeltak

Ik moet u iets bekennen. Ik heb deze week iets gedaan dat het daglicht niet kan verdragen. Nachtvinders kijken. Daar was een rondleiding over in de natuurtuin. Dus Haas, in de schemering, op naar de Zandkampweg. Er stonden witte lakens gespannen tussen stellingen. Voor die lakens felle lampen. Op de lakens vlinders. Om de vlinders vlinderkijkers. Kenners. Heel deskundig. Het werd een ontdekkingsreis door de nachtelijke vlinderwereld. Er zijn ruim 2400 soorten nachtvinders. Dus er viel heel wat te ontdekken.

Ik weet eigenlijk niets van nachtvinders. Op het internet staat weinig over nachtvinders. Publicaties over nachtvinders komen vast op het dark web. Daar kijk ik niet graag. Op die lakens zag ik niet veel meer dan thuis op de tuinlamp. Kleine donkere stippen en streepjes op een wit doek. Je moet nachtvinders op de foto zetten. Flink inzoomen en flitsen. Dan komt de schoonheid van de nachtvinders tevoorschijn. Ach, wat een prachtige diertjes. De mooiste was de buxusmot. Gênant. Iets moois mag wat kosten. Maar die mot heeft mij vorige jaar vier buxusstruiken gekost. Ach, vergeven en vergeten. Het meest talrijk waren de schietmotten. Dat is zo' n beetje de Jan Soldaat van het vlinderleger. En wat vindt u van de appeltak (foto)? Mooi hè!

Zo mooi de vlinders, zo vreemd de namen. Wat hebben die naamgevers een bedenkelijke moraal. Eén vlinder heet huismoeder. Nou ja? Dat kan anno 2021 toch niet meer! Vaders zorgen tegenwoordig toch ook voor kroost en huishouden. Omdopen tot huisouder, die vlinder. Genderneutraal, veel beter. En wat te denken van alle uilen onder de nachtvinders. Die avond alleen al werden de bruine snuituil, de sikkelui, de gamma-uil en de grijze herfstuil gespot. Wat vindt de vogelfamilie uil daar van? Die hadden die naam al. Die moeten hem nu delen met een groep nachtvinders. Identiteitsdiefstal, als u het mij vraagt. Bovendien, voor die vlinders is het ook niet leuk. Noemen ze je naar zo'n grote enge roofvogel. Toch een beetje een scheldnaam. Vanuit de vlinder gezien hè. Ik haakte echt af toen de kenners twee roofvogels nodig hadden om één nachtvlinder te benoemen. Eén roofvogel, akkoord. Maar twee? De valk en de uil. De donkere valkuil. Dat ging mij te ver. Misschien ben ik toch iets te teergevoelig voor de nachtvlinderij. Of zijn wij Hazen geen nachtdieren. Volgende keer weer lekker overdag naar de natuurtuin.

Adriaan de Haas